

Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου Ιεροσαλτών της Ι.Μ. Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Κυριακή 10 Φεβρουαρίου το πρωί στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η κοπή της βασιλόπιτας του Συλλόγου Ιεροσαλτών της Ιεράς Μητροπόλεώς μας. Την βασιλόπιτα ευλόγησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος απηύθυνε πατρικούς λόγους και ευχές. Στο τέλος, χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ιεροσαλτών και Διευθυντής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως μας και καλλιτεχνικός διευθυντής των ΠΑΥΛΕΙΩΝ Άρχων Μαΐστωρ της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας κ. Γεώργιος Ορδουλίδης.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Ή σημερινή συνάντηση είναι ή πρώτη τοῦ νέου ἔτους 2019, τό ὁποῖο ή Ίερά Μητρόπολή μας ἀπο-φάσισε, ὅπως γνωρίζετε, νά τό ἀφι-ε-ρώσει στους συνεργούς τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, καθώς συμπληρώνονται 25 χρόνια ἀπό τήν καθιέρωση

τῶν Παυλείων, τοῦ κύ-κλου ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ οὐ-ρανοβάμονος ἀποστόλου καὶ ἰδρυ-τοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας.

Ἡ σημερινή αὐτὴ συνάντηση τοῦ Συλ-λόγου Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας μέ τὴν εὐκαι-ρία τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους καὶ τὴν κοπή τῆς καθιερωμένης εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ μεγάλου ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, τοῦ οὐρανοφάντορος, βασιλόπιτας, πού πραγματοποιεῖται στή Μητρό-πολή μας, δίδει σέ ὅλους μας μία εὐκαιρία ἐπικοινωνίας ἀλλά καὶ ἀνταλλαγῆς εὐχῶν καὶ σκέψεων γιὰ τό νέο ἔτος. Γι' αὐτό καὶ θέλω νά ἐκφράσω τὴ χαρὰ μου γιὰ τὴ παρουσία σας καὶ συμμετοχὴ σας στή σημερινή ἐκδήλωση, ἐδῶ στό Παύλειο Πολιτιστικὸ μας Κέντρο.

Μέσα σέ ἓνα ἔτος, λοιπόν, κατὰ τό ὁποῖο τιμοῦμε τούς συνεργάτες τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅλους ἐκείνους τούς ἀνθρώπους, τούς πρώτους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καὶ ζῆλο ἀφοσιώ-θη-καν στή διακονία τοῦ ἀποστόλου καὶ ἔθεσαν τίς δυνάμεις τους στή διάθεσή του καὶ στή στήριξη τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου, χωρὶς νά ὑπολογίζουν κόπους καὶ ταλαιπω-ρίες, εἶναι φυσικό ὅτι καὶ σεῖς, οἱ ἱεροψάλτες, οἱ συνεργάτες τῆς το-πικῆς μας Ἐκκλησίας, ἔχετε μία ξεχωριστὴ θέση.

Καὶ αὐτό γιατί, ὅπως εἶναι γνω-στό, καὶ δέν χρειάζεται νά τό ἐπα-ναλάβω, εἶναι, διότι ἐσεῖς εἶστε οἱ πιό στενοὶ συνεργάτες τῶν κληρι-κῶν, τῶν ἱερέων μας. Χωρὶς ἱερο-ψάλτες δέν μπορεῖ νά τελεσθεῖ καμία ἱερὴ ἀκολουθία, κανένα μυ-στήριο, διότι ἐσεῖς εἶστε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μέ τὴν παρουσία σας, μέ τὴ φωνή σας, μέ τό ψάλσιμό σας, ἐκ-φράζετε τὸν λαό τοῦ Θεοῦ, ἐκ-φρά-ζετε τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράζετε τὴν προσευχὴ τῶν πι-στῶν, ἀνταποκρινόμενοι ἐξ ὀνό-μα-τός τους πρὸς τίς λειτουργικὲς προτροπές γιὰ προσευχὴ καὶ ἱκε-σία πρὸς τὸν Θεό, ἀλλά καὶ πρὸς τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πού προσ-φέ-ρεται διὰ τῶν ἱερέων.

Ἡ διακονία σας, λοιπόν, εἶναι πολὺ σημαντικὴ, ὄχι μόνο γιατί ἐκ-φράζετε, ὅπως εἶπα, τό πλήρω-μα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καὶ γιατί εἶναι μία ἱερὴ διακονία μέ τὴν ὁποία συμβάλλετε, ὥστε τόσο οἱ πι-στοὶ ὅσο καὶ ὁ ἱερέας, νά ἀπο-σπασθοῦν ἀπὸ τὰ ἐπίγεια καὶ νά ἀνυψωθοῦν πρὸς τὸν Θεό. Ἐπο-μένως ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν πλευρά σας ἰδιαίτερη προσοχή, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ αὐτός ὁ σκοπός, πού εἶναι καὶ σκοπός τῆς θείας λα-τρεί-ας, καὶ νά μὴν προκύψει τό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, δηλαδή νά στερηθοῦν οἱ πιστοὶ τὴν εὐκαιρία τῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως.

Γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκο-ποῦ ὑπάρχουν ὀρισμένες προϋπο-θέ-σεις τίς ὁποῖες θά πρέπει νά ἔχε-τε πάντοτε κατὰ νοῦ καὶ στίς ὁποῖ-ες, ἂν καὶ θέλω νά πιστεύω ὅτι ὅλοι τίς ἔχετε ὑπόψη σας καὶ τίς πληρεῖτε, θά ἀναφερθῶ σύντομα.

Βασικὴ προϋπόθεση εἶναι νά ἔχει ὁ ἱεροψάλτης ἀπόλυτη συνείδηση ὅτι τό ἔργο του

δέν είναι ένα έπαγ-γελμα αλλά είναι μία ιερή διακονία. Ό χαρακτηρισμός δέν είναι τυχαίος, καί κάθε μία από τίς δύο λέξεις έχει τή σημασία της, τήν όποία δέν θά πρέπει νά ξε-χνοῦμε.

Ό ιεροψάλτης, έστω καί εάν άμεί-βεται για τό έργο πού έπι-τελεϊ, δέν παύει νά άσκει μία δια-κονία. Διακονεϊ τόν λαό του Θεού, διακονεϊ τόν ιερέα, διακονεϊ έν τέ-λει τόν Θεό.

Αυτό τί σημαίνει; Σημαίνει ότι τό έργο του είναι μία προσφορά. Κα-τά συνέπεια δέν μπορεί νά τό ύπη-ρετεϊ μέ ύπαλληλική νοοτροπία. Πρέπει νά τό κάνει μέ τήν ψυχή του, μέ όλη του τή διάθεση, μέ όλο του τό είναι. Αυτό σημαίνει δια-κο-νία.

Μέ αύτή τήν έννοια τής προσ-φορᾶς, κάθε διακονία είναι ιερή, πολλῶ μάλλον ή συγκεκριμένη διακονία, ή όποία αναφέρεται στόν Θεό, σέ κάτι όχι άπλῶς ιερό αλλά πανίερο.

Είναι ιερή διακονία ή διακονία του ιεροψάλτου. Τό ιερός πού άπο-τελεϊ τό πρώτο συνθετικό του όνόματός σας δέν είναι διακο-ση-τικό, δέν είναι χωρίς περιεχόμενο καί νόημα. Δείχνει άκριβῶς αύτή τήν ιερότητα τής διακονίας σας, καί ύποσημαίνει καί τήν ιερο-πρέ-πεια μέ τήν όποία πρέπει νά έπι-τελεϊται.

Ό ιεροψάλτης στέκεται στό άνα-λόγιο όχι για νά δώσει μία παρά-σταση πού δέν τόν άφορᾶ, δέν τόν άγγίζει, δέν τόν ένδιαφέρει. Διότι, άν, άκόμη καί στήν περίπτωση πού ένας άνθρωπος δίνει μία πα-ρά-σταση, για νά έχει αύτή ή πα-ρά-σταση έπιτυχία, πρέπει νά αισθάνεται τά λόγια πού λέει ή πού τραγουδᾶ, κατά μείζονα λόγο ό ιεροψάλτης πρέπει νά τά ζεϊ. Δέν πρέπει νά έκφράζει μόνο τήν προ-σευχή του λαού, πρέπει νά προ-σεύχεται καί ό ίδιος.

Γράφει ό Μέγας Βασίλειος σχε-τικά μέ τούς ψάλλοντες: «ούκ εϊ τις τῷ στόματι προφέρει τά του ψαλ-μοῦ ρήματα, οὔτος ψάλλει τῷ Κυρίῳ». Δέν ψάλλει πρός τόν Θεό, γράφει ό ιερός πατήρ, όποιος προ-φέρει μόνο μέ τό στόμα τίς λέξεις τῶν ύμνων, αλλά, συνεχίζει, «όσοι από καρδίας καθαρᾶς αναπέμ-που-σι τας ψαλμωδίας, καί όσοι εϊσίν όσοι, σώζοντες τήν πρός Θεόν δι-καιοσύνην, οὔτοι δύνανται ψάλ-λουν τῷ Θεῷ τοῖς ρυθμοῖς τοῖς πνευματικοῖς άρμοζόντως άκο-λου-θοῦντες». Δηλαδή, όσοι ανα-πέ-μπουν τούς ύμνους μέ καθαρή καρδιά καί είναι εύλαβεῖς καί τη-ροῦν τό θέλημα του Θεού, αυτοί μποροῦν νά ύμνοῦν τόν Θεό, άκο-λουθώντας, όπως άρμόζει, τούς πνευμα-τικούς ρυθμούς, νά ψάλ-λουν, δηλαδή, όχι μέ κοσμικό ύφος αλλά μέ έκκλησιαστικό.

Στό ζήτημα αυτό δίδει ιδιαίτερη βα-ρύτητα ό Μέγας Βασίλειος, για-τί συνεχίζει λέγοντας ότι όσοι κρύ-βουν μέσα στήν ψυχή τους άμαρ-τίες καί ψεύδη καί άλλα πάθη αυτοί νομίζουν ότι ψάλ-λουν· στήν πραγματικότητα όμως δέν ψάλλουν. Καί

αυτό συμβαίνει διότι, όπως ένα πονηρό δένδρο δεν μπορεί να βγάλει αγαθούς καρπούς, έτσι και από μία πονηρή καρδιά δεν μπορούν να βγούν ρήματα ζωής.

Θα σκεφθείτε ίσως, μά είναι δυ-να-τόν να είμεθα άγιοι; Ή ποῦ μπο-ροῦμε να βροῦμε άγιους ιερο-ψάλτες; Μακάρι να μπορούσαμε, αλλά δεν τό έννοεῖ άκριβῶς έτσι ο Μέγας Βασίλειος. Έννοεῖ ότι θα πρέ-πει, όσοι έχουν αναλάβει τήν ιερή αυτήν τήν υπεύθυνη και ιερή διακονία, να φροντίζουν τόν έαυ-τό τους και τή ζωή τους, ώστε να μήν έρχεται σέ αντίθεση μέ τή δια-κονία τους, για να μποροῦν να εκπροσωποῦν τόν λαό τοῦ Θεοῦ μέ καθαρή καρδιά ή έστω μέ τή συνείδηση ήσυχη ότι προσπαθοῦν και άγωνίζονται γι' αυτόν τόν σκο-πό.

Διότι εἴτε τό θέλει κανείς εἴτε δεν τό θέλει ο ιεροψάλτης εἶναι ένα πρόσωπο πού ξεχωρίζει μέσα στό σύνολο τῶν πιστῶν. Ξεχω-ρί-ζει, τόν γνωρίζουν ὅλοι και τόν πα-ρακολουθοῦν πολλοί, και μέσα στόν ναό και έκτός τοῦ ναοῦ, και βλέπουν και τή στάση του μέσα στόν ναό και τή ζωή του έξω από αυτόν, ιδιαίτέρως σέ μικρές ένο-ρίες, σέ κοινότητες και χωριά πού οἱ άνθρωποι γνωρίζονται περισσό-τε-ρο μεταξύ τους από ὅ,τι στίς με-γαλύτερες πόλεις. Δεν εἶναι, λοι-πόν, σκόπιμο και ωφέλιμο οἱ ιε-ροψάλτης να δίδει άφορμές σχο-λίων και σκανδαλισμοῦ τῶν πι-στῶν μέ τή συμπεριφορά του και τήν άναστροφή του. Δεν θα πρέπει άκόμη ή στάση του ή ο τρόπος μέ τόν ὁποῖο ψέλνει να γίνεται αίτία αντί να προσεύχονται οἱ πιστοί να τόν σχολιάζουν και να σκανδα-λί-ζονται.

Αυτό σημαίνει ότι οἱ ιεροψάλτης θα πρέπει να στέκεται στό ανάλο-γιο μέ ιεροπρεπή τρόπο, σέ στάση προσευχομένου πιστοῦ και να ψάλ-λει μέ ανάλογο τρόπο.

Ή στάση του, ή έκφορά τοῦ λό-γου, ο τρόπος τοῦ ψαλσίματος πρέ-πει να άποπνέουν προσευχή και να παρακινοῦν τούς ανθρώ-πους σέ προσευχή. Πρέπει να συμ-βαδίζουν μέ τό περιεχόμενο ὅσων διαβάζει και ὅσων ψάλλει. Συγ-χρό-νως ὅμως θα πρέπει να ψάλλει και να διαβάζει μέ τέτοιο τρόπο, καθαρά και μέ νόημα, ώστε οἱ πι-στοί να παρακολουθοῦν και να κα-τανοοῦν κατά τό δυνατόν τί ψάλ-λεται στήν Έκκλησία, καθώς οἱ ὕμνοι και τά τροπάρια τῆς Έκ-κλησίας μας περιλαμβάνουν υπέ-ροχα διδάγματα για ὅλους μας, τά ὁποῖα μάς βοηθοῦν να προσευχη-θοῦμε και να κατανοήσουμε τό νόη-μα τῆς ήμέρας και τῆς έορτῆς και να διδαχθοῦμε από τή ζωή τῶν τιμωμένων άγίων και από τό πνευ-ματικό περιεχόμενο τῶν έορ-τῶν.

Δεν θα πρέπει να ξεχνοῦμε ότι οἱ ὕμνοι και τά άναγνώσματα τῆς Έκ-κλησίας μας δεν εἶναι κεί-μενα τυχαῖα. Εἶναι κείμενα γραμμένα από τόν θεοκίνητο κάλαμο τῶν άγίων άποστόλων, τῶν προφητῶν αλλά και τῶν ὕμνογράφων τῆς Έκκλησίας μας, πού συνέθεσαν τούς ὕμνους έν προσευχῇ, και οἱ ὕμνοι αυτοί φέρουν τό βάρος τῆς παραδόσεως τόσων αἰώνων και τόσων άγίων οἱ ὁποῖοι τούς έψα-λαν, ώστε και

μόνο αυτό θα άρ-κοῦσε νά κάνει τόν ιεροψάλτη νά αισθάνεται τό βάρος τῆς εὐθύνης νά ψάλλει σήμερα τούς ἴδιους ὕμνους.

Ἡ κατά τό δυνατόν ἄρτια ἐκτέ-λε-ση τῶν μελῶν, ἡ ἐμμελής ἀνά-γνω-ση τοῦ ἀποστόλου ἢ τῶν ψαλ-μῶν εἶναι ἀπαραίτητα, ἀλλά δέν θά πρέπει οὔτε νά γίνονται αὐτο-σκο-πός οὔτε βεβαίως ἀφορμή κα-κῶς ἐννοούμενου ἀνταγωνισμοῦ μέ τούς ἄλλους ιεροψάλτες ἢ καί μέ τόν ιερέα, κάτι πού δέν ὠφελεῖ οὔτε ἐσᾶς τούς ἴδιους οὔτε τούς πι-στούς, γιατί διαταράσσει τήν προ-σευχητική καί κατανουκτική ἀτμόσφαιρα τῆς θείας Λειτουργίας ἢ τῆς ἀκολουθίας.

Αὐτό κατ' ἐπέκταση σημαίνει ὅτι τό ἀναλόγιο δέν εἶναι οὔτε τόπος συζητήσεων μεταξύ τῶν ιεροψαλ-τῶν οὔτε χῶρος ἐπιδείξεως τῶν φω-νητικῶν ἱκανοτήτων. Θά πρέ-πει ἐπιπλέον νά ὑπάρχει ἕνας συντονισμός καί μέ τούς ἱερεῖς, ὥστε τόσο ἡ ἔνταση ὅσο καί ἡ διάρ-κεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὕμνων καί τῆς θείας λατρείας νά μήν ξεφεύγει ἀπό τά λογικά πλαί-σια καί κουράζει ἀντί νά εὐχα-ρι-στεῖ καί νά ἀναπαύει τούς πιστούς. Γιά ὅλα ὑπάρχει ἕνα μέτρο, ἡ χρήση τοῦ ὁποῖου εἶναι πρακτικά καί οὐσιαστικά ὠφέλιμη.

Ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνα-φέρεται στόν συνεργό καί μα-θη-τή του ἀπόστολο Ἐφέσου Τιμό-θεο σχετικά μέ τό πῶς πρέπει νά συμπεριφέρεται κανείς μέσα στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, «ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεται», γρά-φει ὁ ἀπόστολος.

Καί αὐτό δείχνει τή σημασία πού ἔχει ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά τελοῦνται τά πάντα μέσα στόν ναό τοῦ Θεοῦ. Ὁ Μέγας Βασίλειος γράφει σχε-τικά μέ τόν τρόπο τῆς ψαλμωδίας στήν Ὁμιλία του στούς Ψαλμούς. «Ἔστι δέ ἡ θεία καί μουσική ἀρμονία, οὐ περιέ-χου-σά τινας λόγους ἀκοήν εὐφραΐ-νο-ντας, ἀλλά καταστέλλοντας καί κα-ταπραΰνοντας τά ἐνοχλοῦντα πονηρά πνεύματα ταῖς εὐεπηρεά-στοις ψυχαῖς».

Ἡ θεία καί μουσική ἀρμονία, οἱ ψαλμοί καί οἱ ὕμνοι, γράφει ὁ ἱε-ρός πατήρ, δέν περιέχουν μόνο κά-ποιους λόγους πού εὐχαριστοῦν τήν ἀκοή τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά λόγους πού κάνουν τά πονηρά πνεύματα, τούς λογισμούς, τούς πειρασμούς τά πάθη νά κατα-στέλλονται, νά καθησυχάζουν, νά καταπραΰνονται καί νά μήν ἐνο-χλοῦν τίς ψυχές πού ἐπηρεάζονται ἀπό αὐτά.

Αὐτό θά πρέπει νά εἶναι τό κρι-τή-ριο καί γιά τή δική σας ψαλμωδία καί γιά τή δική σας διακονία. Πόσο ἀναπαύει τούς ἀνθρώπους, πόσο τούς βοηθᾷ νά κατανοήσουν τό νό-ημα τῆς θείας λατρείας, τούς ὕμνους, τά ἀναγνώσματα. Διότι γι' αὐτούς ψάλλετε, αὐτούς ἐκφρά-ζε-τε. Δέν εἶναι δυνατόν οἱ πιστοί νά μήν μποροῦν νά παρακολου-θή-σουν τί ψάλλετε. Οὔτε βέβαια εἶ-ναι δυνατόν νά ἀφοσιώνεσθε μό-νο

στή σωστή μουσική εκτέλεση και νά μήν παρακολουθεΐτε τό νόη-μα τῶν ὕμνων, πού εἶναι καί τό κλειδί γιά τή σωστή ἀπόδοσή τους.

Ἄς ἀκούσουμε καί πάλι τόν Μέγα Βασίλειο τί συστήνει. «Ἡ γλῶσσα ψαλλέτω, ὁ νοῦς ἐρευνάτω τήν διά-νοιαν τῶν εἰρημένων, ἵνα ψάλλῃς τῷ πνεύματι, ψάλλῃς δέ καί τῷ νοΐ». Ἄς ψάλλει ἡ γλῶσσα, λέγει, καί συγχρόνως ὁ νοῦς ἄς πα-ρακολουθεΐ τό νόημα τῶν λό-γων, ἔτσι ὥστε νά ψάλλεις καί μέ τό πνεῦμα καί μέ τόν νοῦ, δηλαδή μέ ὅλη τήν ὑπαρξή σου. Διότι ὁ Θεός θέλει νά συμμετέσχει στήν προ-σευχή καί στή δοξολογία του ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος.

Σημαντική γιά τή σωστή διακο-νία τοῦ ἀναλογίου εἶναι καί ἡ προ-ετοιμασία. Εἶναι χρήσιμο νά προ-ετοιμάζεται ὁ ἱεροψάλτης ἀπό τήν προηγούμενη ἡμέρα καί ὄχι μόνο γιά ὅσα ἔχει νά ψάλλει καί νά διαβάσει, ἀλλά καί γιά τήν τυ-πική διάταξη, ὥστε καί λάθη νά μήν γίνονται καί περισσότερο νά κατανοεῖ ὅσα θά ψάλλει ἢ θά δια-βάσει. Ἐπιπλέον θά πρέπει νά ὑπάρ-χει καί στά θέματα αὐτά συνεν-νόηση καί συνεργασία μέ τόν ἱερέα, γιά νά μήν δημιουρ-γοῦ-νται προβλήματα. Ἄλλωστε ἡ ἀγα-στή συνεργασία ἱεροψάλτου καί ἱερέως εἶναι ἀπαραίτητη καί πρέπει νά θεωρεῖται αὐτονόητη. Δέν εἶναι δυνατόν νά μήν ὑπάρχει πνεῦμα σεβασμοῦ καί κατανοή-σεως, ἀλλά καί ἀμοιβαίας ὑποστη-ρίξεως, ὥστε νά προκύπτει τό καλύτερο ἀποτέλεσμα, πού εἶναι ἡ θεία λατρεία νά μεταρσιώνει ὄχι μόνο τόν ἱερέα καί τόν ἱεροψάλτη ἀλλά καί τό ἐκκλησίασμα πρός πνευ-ματική ὠφέλεια τῶν ἀνθρώ-πων καί δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἀπό τή σωστή καί συνεπῆ διακο-νία τοῦ ἱεροψάλτου προκύπτει ὁμως καί μία ἀκόμη ὠφέλεια. Καί αὐτή εἶναι ἡ προσέλκυση παιδιῶν καί νέων στό ἀναλόγιο, γεγονός πού εἶναι πολύ σημαντικό, ἰδιαίτε-ρως στίς ἡμέρες μας. Ἄλλωστε μέ αὐτό τόν τρόπο παραδόθηκε ἡ βυζαντινή μας μουσική διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἡ συμμετοχή στό ἀναλόγιο εἶναι αὐτή πού προσ-φέ-ρει τήν ἀπαραίτητη ἐμπειρία σέ ὄσους σπουδάζουν τή βυζαντινή προκειμένου νά ἀναλάβουν μελ-λο-ντικά τήν ὑπεύθυνη διακονία τοῦ ἱεροψάλτου καί νά καλύψουν τά κενά πού προκύπτουν στούς ναούς μας.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἔχει ἰδρύ-σει ἀπό πολλῶν ἐτῶν τή Σχο-λή Βυζαντινῆς Μουσικῆς μέ σκοπό τήν προσέλκυση καί κατάρτιση νέων καί ἱκανῶν ἱεροψαλτῶν, οἱ ὁποῖοι θά στελεχώσουν μελλο-ντι-κά τά ἀναλόγια τῶν ἱερῶν μας ναῶν. Καί αὐτή εἶναι μία ἀνάγκη τήν ὁποία δέν θά πρέπει νά ὑπο-τιμοῦμε, ἰδίως στίς ἡμέρες μας, πού οἱ νέοι ἄνθρωποι δέν ἔχουν πάντοτε τόν ζῆλο πού ὑπῆρχε πα-λαιότερα ἀλλά καί τίς δυνατό-τη-τες, ὥστε νά ἀναλάβουν μία θέση ἱεροψάλτου καί μάλιστα ὄχι μόνο στίς πόλεις ἀλλά καί στά χωριά μας. Ὅμως ἱεροψάλτες ἔχουμε ἀνάγκη παντοῦ, σέ ὅλα τά χωριά καί σέ κάθε ναό καί ἐνορία.

Γι' αυτό θά πρέπει καί σεῖς μέ τή στάση σας, μέ τόν τρόπο σας, μέ τόν λόγο σας, μέ τή συμβουλή σας καί νά προσελκύετε νέα παιδιά στό ψαλτήριο ἀλλά καί νά τά προτρέπετε καί νά τά παρακινεῖτε νά σπουδάσουν τή βυζαντινή μουσική, ὥστε νά εἶναι κατηρτισμένοι καί προετοιμασμένοι γιά νά δια-δεχθοῦν ὅσους ἀποχωροῦν.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπό τήν πλευρά της φροντίζει μέ κάθε τρό-πο νά στηρίζει καί τό ἔργο σας ἀλλά καί τή βυζαντινή μουσική, πού δέν ἀποτελεῖ μόνο ἐκκλη-σια-στική μας παράδοση ἀλλά καί ἐθνι-κή μας παράδοση. Ἀποτελεῖ ἕναν πλοῦτο ἐθνικό πού μᾶς κάνει ὑπε-ρήφανους, καί εἶναι γνωστή καί μελετᾶται καί θαυμάζεται ἀπό ὅλο τόν κόσμο καί στήν ἀνατολή ἀλλά καί στή Δύση, γιατί ξεχω-ρίζει γιά τήν πνευματικότητά της καί συγκινεῖ ἀκόμη καί ἐκείνους πού δέν κατανοοῦν τό ὑπέροχο πε-ριεχόμενο τῶν ὕμνων.

Γιά τόν λόγο αὐτό διοργανώ-νου-με κάθε χρόνο Ἡμερίδες καί συ-ναντήσεις χορωδιῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, ἀλλά καί προσπαθοῦμε νά τήν προβάλλουμε μέ κάθε εὐ-και-ρία, σέ ὅλες σχεδόν τίς ἐκδη-λώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως, στίς ὁποῖες καί πολλοί ἀπό σᾶς συμμετέχετε, δεῖγμα καί αὐτό τῆς καλῆς συνεργασίας πού ὑπάρ-χει στή Μητρόπολή μας, ἡ ὁποία πιστεύω καί εὐχομαι ὅτι θά συνε-χισθεῖ καί τή νέα χρονιά, πού ἐορτάζουμε καί τό Ἰωβηλαῖο τῶν 25 ἐτῶν Παυλείων.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχηθῶ σέ ὅλους σας τό νέο ἔτος νά εἶναι γιά ὅλους σας χα-ρού-μενο καί δημιουργικό. Ὁ Θεός νά σᾶς χαρίζει υἰγεία καί χάρη καί δύ-ναμη γιά νά ἀνταποκρίνεσθε στήν ἱερή αὐτή διακονία σας, νά εὐλο-γεῖ καί νά χαρίζει πλούσιες τίς δω-ρεές του καί στίς οἰκογένειές σας καί στούς οἰκείους σας, καί νά μᾶς ἐνισχύει ὅλους ὥστε νά ψάλλουμε καί νά ὑμνοῦμε ἀκαταπαύστως τό ὄνομά του καί τή δόξα του ὅσο ζοῦμε καί ὅσο ὑπάρχουμε.